

Sygn. akt II KO 64/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **J. K.**

oskarżonego z art. 116 ust. 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2018 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w W.,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wniosek uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w B.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 15 listopada 2018 r. w sprawie J. K. oskarżonego o czyn z art. 116 ust. 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, sygn. akt X K [...], wystąpił do Sądu Najwyższego o jej przekazanie Sądowi Rejonowemu w B. jako równorzędnemu, motywując to stanem zdrowia oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w W. zasługuje na uwzględnienie. Jak wynika ze sporządzonej w dniu 25 września 2018 r. sądowo - lekarskiej opinii, „z uwagi na zaawansowane schorzenie układu sercowo-naczyniowego i zaburzenia metaboliczne udział oskarżonego J. K. na rozprawach w Sądzie w W. jest, z medycznego punktu widzenia, przeciwwskazany. W aktualnym stanie zdrowia długotrwała podróż oskarżonego na trasie B.-W.-B. wiązałaby się z poważnym ryzykiem wystąpienia powikłań kardiologicznych. (...) liczne schorzenia na jakie

cierpi oskarżony mają charakter postępujący, a tym samym stan zdrowia J. K. będzie się systematycznie pogarszał (rokowania co do poprawy stanu zdrowia jest niepomyślnie). W każdej chwili stan kardiologiczny oskarżonego może ulec pogorszeniu, z zaistnieniem potrzeby leczenia w warunkach szpitalnych” (k.2632-2632v/XIII). Jednocześnie opiniujący podkreślają, iż „w „stanie wyższej konieczności prawnej” można rozważyć udział oskarżonego w rozprawach sądowych w B. pod warunkiem zapewnienia mu dowozu do sądu, transportu na wózku inwalidzkim i towarzysztwa osoby trzeciej w charakterze „opiekuna-pomocnika” (k.2632v/XIII). Na zakończenie autorzy sugerują, aby terminy rozpraw sądowych nie kolidowały z terminami wizyt w placówkach specjalistycznej opieki lekarskiej.

Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, iż przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić między innymi wówczas, gdy realne jest zagrożenie sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, w tym w ogóle wydania orzeczenia kończącego postępowanie karne z powodu stanu zdrowia oskarżonego, co w takiej sytuacji nie pozostawałoby obojętne dla „dobra wymiary sprawiedliwości”. Przychylić należy się do stanowiska wnioskującego Sądu, iż na gruncie obowiązujących regulacji udział oskarżonego J. K. w rozprawach nie jest obowiązkowy, nie mniej jednak ma on prawo i powinien mieć realną możliwość uczestniczenia w rozprawach i przeprowadzanych na nich czynnościach dowodowych. Mając na uwadze opinię o stanie zdrowia oskarżonego oraz zalecenia i sugestie lekarzy opiniujących, postulat szybkości postępowania sądowego wydaje się być możliwym do spełnienia jedynie w wypadku przekazania sprawy oskarżonego do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

Kierując się powyższymi względami orzeczono, jak w części dyspozytywnej postanowienia.